

PARLEM DE CUINA

Petits cuiners

Aquesta setmana la recepta no us la donaré jo, deixaré que siguin els petits cuiners de les activitats extraescolars del Fossaret els que us donin bon consells gastronòmics. Ja fa uns cursos que Shadha Agliata i Addaia Abertí, ensenyen cuina als nins i nines del CP. Es Fossaret. Parlant amb elles ens comenten que les classes de cuina són molt instructives i gratificants; als nins els hi agrada molt i de fet és habitual que a les classes de cuina mengin coses que a casa seva no ho farien.

Es van alternant els dies d'elaboració de plats dolços i salats: magdalenes, pizzes, amanides de fruites o de llegums o galetes de xocolata, són algunes de les elaboracions que els nins i nines aprenen un cop de setmana.

Però, apart de cuinar també aprenen a llegir la recepta, a mesurar els ingredients i a dibuixar. Una activitat ben completa, i que si a més acaba amb un berenar, més que millor.

Per avui us presenten dues receptes dolces: Arròs amb llet i magdalenes (que són de llépols aquests cuiners!).

Per a fer l'arròs heu de menester: (4 persones)

1 litre de llet
½ branca de canyella
125 grams de sucre
150 grams d'arròs
La pell de mitja llimona
Un poc de canyella en pols.

Elaboració:

Posau a bullir la llet amb la canyella (branca) i la pell de llimona.

Un cop que arrenqui a bullir afegiu-li l'arròs rentat i deixau coure lentament uns 20 minuts, remenant constantment. Passat aquest temps afegiu-hi el sucre i deixau coure 15 minuts més, fins a obtenir una textura cremosa.

Repartiu la crema dins dels bols de servei i ja podeu espolvorejar amb la canyella en pols.

Per a les magdalenes:

½ litre d'oli
9 ous
1 sobre de llevat
750 grams de farina
500 grams de sucre.

Elaboració:

Començam batent els ous amb el sucre i un cop que hagin pujat a punt de neu afegim la farina amb el llevat.

Ho mesclam amb suavitat.

També amb suavitat afegirem seguidament l'oli. Ens ha de quedar una crema esponjosa que passarem als motlles de paper i ho deixarem reposar 5 minuts abans d'enformar a 160°C uns 20 minuts.

Sens dubte és una forma molt bona de passar els horabaixes, cuinant i aprenent a menjar de tot .

Abans d'acabar vull agrair a Shadda i a Addaia la possibilitat de fer aquests articles i les fotografies.

Suposo que mentre estau lleguin aquestes pàgines ja us trobau a la **Fira del Gerret i l'Oli**, si no és així ja podeu anar cap a les tafones de Can Det i la Cooperativa que us esperam allà amb bon peix i bon oli (passarem llista).

Que passeu una bona setmana i ens trobam aquí dintre de set dies amb més receptes dels petits cuiners del Fossaret. Podeu trobar més cuina per a fer amb els nins a www.cuinant.com

Juan A. Fernández

Santa inspiració, ora pro nobis

Corrupció a les files del Pius Pius; real club esportiu Mallorca i en Grande i en Davidson “missing”; cúpula de Barceló a les Nacions Unides i polèmica envers el finançament; el jutge Garzón, les anques enrere i la dignitat dels repressaliats pel Franquisme; Zapatero , o les cimeres per arreglar el món: la crisi i les “pobretes” entitats financeres i com habitualment l'acabarem pagant els de sempre. Vos puc assegurar que dins la ruleta de situacions, hom, a vegades, es troba una mica perdut sobre el que escriure.

Servidor, molts temes esmentats, ja els ha tocat i d'altres li comencen a fer una mica d'oi tornar-los tocar, com és amb els casos de corrupció política i humana , així com les pixades fora de test de la cúpula del Pius Pius de les nostres contrades, a la que tant Miquel Gual, com Joan Castanyer ja els varen posar al seu lloc en el setmanari de fa dues setmanes i aprofit per a felicitar-los. Malgrat em sembla que per la pell de rinoceronts que passen no els hi faci ni mella. Aquests si que fan certa la frase: “Tantes em diguin, com tal que no em ferin”, ho deix estar aquí que encara la temptació em jugarà una mala passada. Per cert, la darrera, sabeu, perquè l'*hotel Las Rejas*, també és diu Presó Provincial. Qui la contesti que no sigui mal pensat interpretant les majúscules premonitòries, que a lo millor para a l'infern.

Invocaré a la santa inspiració, ora pro nobis- ara que el llatí torna prendre forces amb el nou rector de Sóller- perquè em faci arribar un tema veritablement important i enriquidor sobre el que no hagi escrit i es converteixi en un element reflectiu, activitat que moltes vegades parteix del sentit comú que tants pics el trobem més que absent. Tampoc escriure que d'aquí no res ens trobarem a Nadal i menjarem torrons i haurem de passar pel desfici dels anuncis, maratons solidaries i tota la parafernàlia consumista, ja que me n'he fet un fart i tampoc em fa el pes.

A tres quartes parts de l'article i no ha arribat la

inspiració, com tampoc ha arribat a bon port la petició feta a l'ajuntament i que la regidora Joana Medina havia de resoldre, per la qüestió del trànsit de Sant Pere, sol·licitada fa més d'un any i mig. Ni els senyals de prohibició d'accés de segons quins tipus de camió ja que no hi passen i s'organitzen unes tanges increïbles, a més de dur-se'n per endavant qualcuna farola, ni res de res; ah si, perdoneu, dos senyals de prohibit tocar el clàxon sí. Si pensa que això solucionarà el tema de la perillositat dels veïnats, arrel dels cotxes que pugen

La regidora intenta aconseguir a tothom, i la resolució de qüestions molts simples, s'allarguen com un dia sense pa. Governar és una altra cosa i em sembla, que el càrrec li ve gros

sobre l'acera per donar la volta cap a Sant Andreu, anam ben arreglats. La regidora esmentada intenta aconseguir a tothom, i la resolució de qüestions molts simples, s'allarguen com un dia sense pa. Governar és una altra cosa i em sembla, a hores d'ara, que el càrrec li ve gros. Vull aprofitar per felicitar a Aina Colom per la carta al director enviada a la “Veu de Sóller” i per l'explicació que fa – no sé si l'enteniment els arribarà per a comprendre- sobre caparrins i caparrots, amb una subtilesa i una ironia intel·ligent que, per desgràcia, no sol abundar en els articulistes de segons quins mitjans de comunicació escrits, ja que habitualment escriuen per afavorir la mà que els paga. O sigui periodisme de xec i pa amb fonteta. I en la que concreta que han estat nou anys i no un els que ha lluitat per a aconseguir la marquesina de la parada de l'autobús per protegir als ciutadans quan plou. Jo, esper no haver d'esperar tant

perquè es doni una solució al tema de la circulació del carrer Sant Pere.

A la carta també parla de despeses, de visas, de perles, i com no parla de portaveus , jo aprofitaré per parlar-ne del que ha passat amb Catalina Soler, exportaveu del Pius Pius, que sembla que li diuen que digui i quan diu el que li han dit que digui, la defenestren i posen al seu lloc a l'ex-batlle Carlos Simarro que sembla un bon escalador. I és que els mandataris d'aquest partit jeràrquic, per segons quines coses tenen la pell molt fina i per altres, de rinoceront. Es veu que el llinatge Soler no els deu agradar massa, ja que a Cristòfol Soler, expresident del Govern de les Illes Balears el defenestraren en menys temps. Sembla que de cops quarterers en saben una cosa que no és de dir. Escola Fraga, Acebes, Zaplana ? No ho sé. Segueix sens arribar la inspiració, i aquesta vegada l'article pareixerà un trencaclosques. O un frit i bullit; on hi vaig afegint qualcun paràgraf sobre situacions que vaig coneixent. Que li farem.

Rematada de cap emprant el terme futbolístic per acabar l'article. M'han arribat notícies de què faran una entrevista al conegut i delinqüent Julian Muñoz, exbatlle de Marbella i que corre el rumor que li pagaran uns 350.000 euros. Sembla que la professió política dona molt de per si a alguns “senyors”. Si aquests personatges són els ídols que es proposen avui en dia, anam ben servits. L'entrevista no pens mi mirar-la, ja que si per recuperar quota d'audiència, segons quines televisions són capaços d'això, ja s'hi val. No és gaire estrany que vist lo vist , la inspiració es faci fonedissa. Perdoneu-me per l'article, la propera procuraré esser més acurat, però això, a vegades passa.

Josep Bonnin

